

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Fatsoenlijke flexibiliteit : de invloed van ILO-conventie 181 en de regelgeving omtrent uitzendarbeid

Haasteren, F.C.A. van

Citation

Haasteren, F. C. A. van. (2016, December 8). *Fatsoenlijke flexibiliteit : de invloed van ILO-conventie 181 en de regelgeving omtrent uitzendarbeid*. SDU, Den Haag. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/44709>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/44709>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/44709> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Haasteren, F.C.A. van

Title: Fatsoenlijke flexibiliteit : de invloed van ILO-conventie 181 en de regelgeving omtrent uitzendarbeid

Issue Date: 2016-12-08

Fatsoenlijke flexibiliteit

Binnen het kader van het sociaal recht is de positie van uitzendarbeid altijd een bron van discussie geweest. Er is een spanningsveld tussen het streven naar flexibeler vormen van arbeid enerzijds en het handhaven van fatsoenlijke arbeidsverhoudingen anderzijds.

De VN-organisatie voor arbeidsvraagstukken, de ILO, heeft zich om die reden vanaf haar oprichting met private arbeidsbemiddeling bezighouden. Was in de beginjaren de tendens private bemiddeling te verbieden dan wel sterk te beperken, geleidelijk werd meer aanvaard dat onder andere uitzendarbeid positieve kanten had en dat een totaalverbod zinloos was. Dit culmineerde in 1997 tot ILO-conventie 181, die brede steun kreeg.

Daarmee was de discussie over niet-standaard vormen van betaald werk niet ten einde. Welke vormen van arbeid kunnen als decent worden aangemerkt? Hoe verhouden zij zich tot de mensenrechten? Wat zijn de effecten van globalisering?

Ook in Europees verband is ruim aandacht gegeven aan (bijvoorbeeld grensoverschrijdende) uitzendarbeid. Ten slotte heeft ook Nederland zijn eigen unieke vorm van publiek-private regulering.

Uitgangspunt voor dit boek is de vraag of Conventie 181 nog waarde heeft. Wat zijn de ontwikkelingen in het sociale domein ten aanzien van uitzendarbeid? Hoe verhouden deze zich tot het scala van flexibele arbeidsvormen die uitzendarbeid steeds meer inhalen? Fatsoenlijke flexibiliteit vormt de uitdaging.

FRED VAN HAASTEREN (1949) begon zijn loopbaan als wetenschappelijk medewerker van de Stichting Maatschappij en Onderneming. Vanaf 1978 was hij werkzaam in de uitzendbranche. In 1982 trad hij toe tot de directie van Randstad Nederland; in 1991 werd hij vice-president bij Randstad Holding. Daarnaast was hij onder andere president van het platform van Europese uitzendwerkgevers en van de mondiale uitzendwerkgeverskoepel CIETT. Hij is nog steeds bestuurslid van de Stichting Normering Arbeid en onafhankelijk lid van het NCP OECD. Het sociaal beleid van uitzendondernemingen is altijd een kernpunt van zijn activiteiten geweest.

Fatsoenlijke flexibiliteit

VAN HAASTEREN

Fatsoenlijke flexibiliteit

De invloed van
ILO-conventie 181
en de regelgeving
omtrent uitzendarbeid

MR. F.C.A. VAN HAASTEREN